

Pasin Palstat - viikko 43

“JUMALAN VALTAKUNTAAN MEIDÄN ON MENTÄVÄ MONEN AHDINGON KAUTTA” Apt.14:21-28

Paavali ja Barnabas palaavat Syyrian Antiokiaan

Elämä uskovaishenkinä, ja varsinkin apostolin virkaa suorittavana ei ole aina helppoa ja ongelmattonta. Inhimillistä ihmistä ahdistavat raastavat kokemukset niiden ihmisten tahoilta, jotka eivät ymmärrä Jumalan tarkoituksia. Sielunvihollinen pyrkii aina täyttämään vihalla ja katkeruudella kylmenneitä uskovia. Se tekee meistä sokeita taistelijoita, sellaisia, jotka eivät kaihda tappaa omaa väkeään.

Evankeliumi on aina nostanut jumalattomien ja pelkästään jumalisilla asioilla hurskastelevien vihan tunteet. Tulemme näkemään, miten uskovia vastaan hyökätään voimakkaasti *“suvaitsevaisuuden ja tasa-arvo -propagandan nimissä.”* On aivan yhdentekevää, miten pöyristyttävä ajatus tai asenne on, kunhan sillä voidaan nousta kristinuskoa vastaan! Se onkin suurin *motivaattori* korskuvassa maailmassa. He tahtovat ryvetä synneissään - luullen, että syntielämä tulisi sallituksi ja luvalliseksi vain niin päättämällä.

Jumala on kuitenkin sama vielä tänä pimeänäkin aikana. Hänen voimansa ilmestyy siellä, missä julistetaan sanomaa Kristuksesta. Mikä ilahduttaisikaan uskova ja seurakuntaa enemmän, kuin uskoon tulleet ja Jumalan voimasta parantuneet kärsivät ihmiset. Varmasti sen näkeminen ahdinon aikoina antoi uutta voimaa apostoleille ja Herraan uskoville kristityille.

Apt.14:21-28. Paavali ja Barnabas julistivat Derbessä evankeliumia ja saivat monet kääntymään opetuslapsiksi. Sitten he palasivat Lystraan, Ikonioniin ja Antiokiaan, 22. rohkaisivat

opetuslapsia ja kehottivat heitä pysymään uskossa. He sanoivat: "Jumalan valtakuntaan meidän on mentävä monen ahdinjon kautta."

“Apostolien puheesta ilmenee, että uskon tähden kärsiminen oli sen ajan kristityille aivan normaalia. Juuri ne, jotka kärsivät Kristuksen kanssa, pääsivät myös osallisiksi hänen kuninkaallisesta kirkkaudesta, Room 8:17.” [Novum]

23. Kullekin seurakunnalle he valitsivat vanhimmat¹, ja rukoiltuaan ja paastottuaan he jättivät opetuslapset Herran turviin, hänen, johon nämä nyt uskoivat. 24. Kuljettuaan sitten Pisidian halki Paavali ja Barnabas tulivat Pamfyliaan. 25. He julistivat sanaa Pergessä ja jatkoivat matkaansa Attaliaan.

26. Sieltä he purjehtivat Antiokiaan, missä heidät oli annettu Jumalan armon haltuun siihen työhön, jonka he nyt olivat saattaneet päätökseen. 27. Perille saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, että Jumala oli heidän kauttaan tehnyt suuria tekoja ja että hän oli muillekin kuin juutalaisille avannut uskon oven.

“He kertoivat siitä, mitä Jumala oli tehnyt, eivätkä siitä, mitä he itse olivat saaneet aikaan.” [Novum]

28. He viipyivät sitten jonkin aikaa opetuslasten keskuudessa.

“Apostoleilla oli takanaan voimia koetellut matka, ja todennäköisesti Paavali kantoi lopun elämänsä ruumiissaan merkkejä siitä (Gal 6:17).” [Novum]

